

Nedsættelse af de Tilskud, som ydedes fra det offentlige. Det gik man, som jeg allerede har nævnt, med til ud fra Ønsket om at være med til at skabe Ro om hele Arbejdsløshedsspørgsmaalet, og i de Forhandlinger, der fandt Sted i Landstinget den Gang, udtalte ogsaa alle Ordførerne deres Haab om og Tro paa, at de Ændringer, der nu var foretaget i Loven, og om hvilke alle fire Partier var blevet enige, skulde medføre, at der skabtes Ro om Arbejdsløshedsloven. Det har man ikke villet fra Flertallets Side. Man har villet fortsætte med at foretage Nedsættelser i de Tilskud, der ydes. I 1907 gaves der 100 pCt., i 1914 83 pCt., ved Loven af 4. Marts 1924 blev det nedsat til 65 pCt., og nu sker der yderligere en Nedsættelse af Stats- og Kommunitilskuddene.

I § 15 er det ved Ændringsforslaget Nr. 24 foreslaaet at forandre Ordet „ændre“ til „nedsætte“. Det vil altsaa sige, at man giver Indenrigsministeren Bemyndigelse til efter Forhandling med Arbejdsnævnet at nedsætte Maksimumtaksterne. Ved Loven af 1924 blev der fastsat som Maksimum 4 Kr. om Dagen til gifte og 3½ Kr. til ugifte. Ved dette Lovforslag vil man yderligere nedsætte Beløbet til de ugifte til 3 Kr. om Dagen. Jeg vil gerne spørge, hvorledes man kan forene det med, at man ønsker at opretholde eller forstærke det forsikringsmæssige Princip i Loven. Naar de paagældende betaler lige Kontingent, var det dog rimeligt, at de fik lige Understøttelse. Arbejdsløhedskasserne er paa et tidligere Tidspunkt gaaet ind paa at gøre den Afvigelse, at de ugifte fik 50 Ø. mindre pr. Dag end de gifte, men yderligere at forøge Forskellen synes mig at være ganske urimeligt. Man kan i alt Fald ikke i den Forbindelse tale om Forsikring, for saa maatte de faa den samme Undersøttelse. Her vil man altsaa give Indenrigsministeren Bemyndigelse til at nedsætte Maksimumtaksterne. Efter det af Indenrigsministeren oprindeligt foreslaaede skulde Indenrigsministeren have Bemyndigelse til at ændre Maksimalbeløbene. Deri maatte vel ligge, at der ogsaa kunde ske Forhøjelse af Taksterne; det har man altsaa villet forvare sig imod, idet man her foreslaar, at Indenrigsministeren kan nedsætte Taksterne. Dette vil sige, at der her skabes en Ordning, hvorefter den forsikrede ikke ved, hvad han kan

faa i Understøttelse, men ved, at naar det skønnes, kan Maksimumtaksterne nedsættes.

Første Del af Ændringsforslag Nr. 26 til § 17 gaar ud paa, at der ikke maa ydes Understøttelse, naar der er iværksat Strejke eller Lockout. Efter den gældende Lov maa der ikke ydes Understøttelse til de strejkende eller lockoutede. Der er om Forstaaelsen af dette Spørgsmaal udarbejdet gældende Regler, som er godkendt af Ministeren. Jeg kan derfor ikke forstaa, hvorfor man nu vil indføre en Bestemmelse, hvorefter Udbetaling af Understøttelse straks skal standses i vedkommende Kasse, saa snart der er iværksat Strejke eller Lockout. Hvorledes vil man praktisere dette overfor f. Eks. den store Arbejdsmandenes Arbejdsløhedskasse? Der er ingen Tvivl om, at i en meget væsentlig Del af Aaret har Dansk Arbejdsmandsforbund løbende Konflikter af større eller mindre Omfang. Derfor maa Arbejdsmandenes Arbejdsløhedskasse, hvis denne Ændring foretages, være forberedt paa, at Kassen skal lukkes, naar der etableres en Strejke eller Lockout indenfor dens faglige Omraade, uanset hvilket Antal Arbejdere Arbejdsstandsningen omfatter, og at den først efter en Undersøgelse foretagen af Direktøren kan faa Meddelelse om, for hvilke Medlemmer den igen kan aabnes. Jeg tror, man her skaber Vanskeligheder, som man ikke paa Forhaand har gjort sig klar. Jeg skal nævne et Eksempel, som ofte er brugt af et af Nævnsmedlemmerne, nemlig Eksemplet med Smeden i Vallø. Følgen af den foreslaaede Bestemmelse maa jo blive, at hvis Smedemesteren i Vallø lockouter 3—4—5 Medlemmer af Dansk Smede- og Maskinarbejderforbund, skal Metalarbejdernes Arbejdsløhedskasse straks lukkes, og først naar der er sket Undersøgelse af Direktøren, kan der gives Tilladelse til Udbetaling af Kassen i et nærmere bestemt Omfang.

Der staar i Ændringsforslaget, at de nærmere Regler for Genaabningen af Kassen eller en eller flere af dennes Afdelinger fastsættes for 3 Aar ad Gangen af Indenrigsministeren efter Forhandling med Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg. Jeg kan ikke begribe, hvorfor Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg skal beskæftige sig med den Sag. Det var dog naturligt at